

عنوان مقاله:

به کارگیری صنعتی سازی و تکنولوژی مصالح نوین برای توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس استانی عمران - معماری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سلما ملکی - کارشناسی ارشد معماری

مسلم رحیمی بصرا - کاردانی معماری داخلی

خلاصه مقاله:

باگسترش سریع شهرها در سالهای اخیر ساخت وسازهای شهری جهت انجام فعالیت های متعددی از جمله فعالیت های اجتماعی به امری اجتناب ناپذیر تبدیل شده است دراین راستا هرچند توجه به کمیت و تعددساخت و سازها جهت سرعت بخشیدن به بهره برداری از آنها لازم و ضروری می باشد توجه به پایداری و استحکام بناها نیز به لحاظ ارتقای کیفیت ساخت و افزایش عمر بناها نیز بایستی در طراحی و ساخت مدنظر گرفته شوند چرا که تخریب زودهنگام بناها به علت عدم پایداری کافی و پایین بودن عمر مفید ساختمانها موجب افزایش هزینه های فراوانی شده است که دراین رابطه استفاده ازسیستم های نوین ساختمانی و استفاده از مصالح پایدار به عنوان راهکاری منطقی جهت افزایش عمر ساختمان ها پیشنهاد میشود این مصالح به طور کلی می بایست دارای خصوصیتی چون امکان بازیافت محلی دردسترس بودن و متشکل ازاجزا ارزان قیمت می باشد البته نتایج بدست آمده نشانگر آنست که استفاده ازاین گونه مواد میتواند بگونه ای موثر کاهش هزینه های ساخت چه از لحاظ نیروی کاری و مصالح مورد استفاده را در پی داشته باشد این درحالی است که سعیدرتعالی وضعیت راحتی حرارتی درخانه های محلی لحاظ گردیده است هدف نهایی ازبررسی مصالح نوین درصنعت ساخمان یافتن طبقه جدیدی از مصالح ساختمانی با عملکرد بالا می باشد که آنها را میتوان به عنوان مصالحی با عملکرد بالا و چندمنظوره اطلاق نمود منظور از عملکرد چندمنظوره ظهور خواصی متفاوت نسبت به خواص مواد معمولی می باشد به گونه ای که مصالح بتوانند کاربردهای گوناگونی را ارایه نمایند

کلمات کلیدی:

مسکن پایدار ، مصالح نوین ، صنعتی سازی ، طراحی پایدار ، سیستم های نوین ساختمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/336089>

